

Sygn. akt VI GC 536/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2019 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: asesor sądowy Barbara Golec

Protokolant: Justyna Leszczyńska

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2019 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w Ś.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powódki (...) sp. z o.o. w Ś. na rzecz pozwanej (...)S.A. w W. kwotę 917,00 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 536/19

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym dnia 21 listopada 2018 r. powódka (...)sp. z o.o. w Ś. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 3 457,50 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu, a także o zwrot kosztów procesu. Wskazała, że jako cesjonariusz dochodzi odszkodowania za skutki kolizji drogowej, której sprawca był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej u pozwanej. Na żadaną kwotę składały się koszty najmu samochodu zastępczego w kwocie 6 457,50 zł brutto (15 dni przy dziennej stawce czynszu 430,50 zł), pomniejszone o już wypłacone odszkodowanie w kwocie 3 000 zł (k. 2-8).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 21 stycznia 2019 r. uwzględniono powództwo (k. 47).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Przyznała co do zasady swoją odpowiedzialność za skutki kolizji i wysokość wypłaconego odszkodowania. Zakwestionowała roszczenie ponad wypłaconą kwotę i stawkę najmu, która powinna wynosić 200 zł. Zarzuciła, że poszkodowany został poinformowany o możliwości zorganizowania najmu pojazdu zastępczego i akceptowanej stawce 200 zł brutto w przypadku najmu we własnym zakresie (k. 53-55).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W wyniku zdarzenia z dnia 2 lipca 2018 r. uszkodzeniu uległ samochód marki A. (...) (...) (nr rej. (...), rok produkcji(...), będący własnością M. C.. Sprawca zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej - (...) S.A. w W..

bezsporne

Pismem z dnia 3 lipca 2018 r. pozwana informowała poszkodowanego o możliwości zorganizowania najmu pojazdu zastępczego i o weryfikacji stawki czynszu najmu do kwoty 200 zł za dzień w przypadku najmu pojazdu we własnym zakresie.

dowód: pismo pozwanej k. 58-59

Poszkodowany oddał pojazd do autoryzowanej stacji obsługi zlecając naprawę w dniu 24 lipca 2018 r. Naprawa zakończyła się dnia 6 sierpnia 2018 r., a poszkodowany odebrał pojazd dnia 7 sierpnia 2018 r.

dowód: historia naprawy pojazdu k. 22

Poszkodowany w okresie od 24 lipca do 7 sierpnia 2018 r. wynajmował od powódki (...) sp. z o.o. w Ś. pojazd zastępczy marki J. (...), za czynsz wynoszący 430,50 zł za dobę. Za najem przez 15 dni powódka obciążyła poszkodowanego czynszem w łącznej kwocie 6 457,50 zł. Wypożyczalnię powódki polecił poszkodowanemu pracownik serwisu, który naprawiał pojazd. Poszkodowany zdecydował się na skorzystanie z oferty powódki, ponieważ oddając pojazd do naprawy mógł od razu odebrać pojazd zastępczy z terenu serwisu. Nie chciał także tracić czasu na przeprowadzanie rozmów telefonicznych i uzgodnienia z wypożyczalnią.

dowód: umowa najmu k. 23-25, protokół zdawczo-odbiorczy k. 26, oświadczenie o zasadności najmu k. 27, oświadczenie o długości trwania najmu, wysokości czynszu, przeniesieniu wierzytelności k. 28, oświadczenie poszkodowanego k. 29, faktura k. 32, zeznania świadka M. C. k. 111v

Wiadomością mailową z dnia 25 lipca 2018 r. poszkodowany zwrócił się do pozwanej o przedstawienie oferty najmu pojazdu zastępczego, załączając szczegółowe pytania, przekazane przez powódkę. Pismem z dnia 27 lipca 2018 r. pozwana informowała poszkodowanego o możliwości organizacji najmu, jak w piśmie z 3 lipca 2018 r., a także udzieliła odpowiedzi na pytania poszkodowanego, podając m.in. że bez ponoszenia dodatkowych kosztów pojazd zostanie podstawiony i odebrany w miejscu i terminie uzgodnionym z poszkodowanym. Poszkodowany nie oczekiwał jednakże na odpowiedź pozwanej.

dowód: wiadomość mailowa k. 60-61, pismo pozwanej k. 62-63, zeznania świadka M. C. k. 111v

Umową zawartą w dniu 24 lipca 2018 r. poszkodowany przelał na rzecz powódki wierzytelność przysługującą mu wobec pozwanej z tytułu odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego po zdarzeniu z dnia 2 lipca 2018 r.

dowód: umowa cesji k. 30, pełnomocnictwo k. 31

Powódka pismem z dnia 14 sierpnia 2018 r. wzywała pozwaną do zapłaty odszkodowania zgodnie z fakturą. Pismo zostało pozwanej doręczone w dniu 20 sierpnia 2018 r. Decyzją z dnia 22 sierpnia 2018 r. pozwana przyznała 3 000 zł odszkodowania, uznając 15 dni najmu i dzienną stawkę czynszu w wysokości 200 zł. Wskazała, że poszkodowany został poinformowany o akceptowanej stawce najmu. Pismem z dnia 5 września 2018 r. powódka wzywała pozwaną do dopłaty kwoty 3 457,50 zł.

dowód: wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem odbioru k. 33-36, decyzja pozwanej k. 37-38

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci wymienionych wyżej dokumentów i zeznań świadka. Pozostałe wnioski dowodowe należało oddalić, bowiem okoliczności sporne sprawy zostały już dostatecznie wyjaśnione. Przedłożone przez powódkę cenniki najmu innych wypożyczalni zostały przedstawione wybiórczo, brak jest pełnych danych co do aktualności cenników, miejsca wynajmu i szczegółowych warunków najmu. W okolicznościach sprawy kluczowe znaczenie miała oferta organizacji najmu przez pozwaną. Stąd też zbędny był również dowód z opinii biegłego. Oddalono również dowód z umowy z dnia 1 lipca 2016 r. zawartej

przez pozwaną z (...)sp. z o.o. w W., jako że współpraca zgodnie z przedłożonymi dokumentami zakończyła się przed wynajęciem pojazdu przez poszkodowanego.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną roszczenia stanowił przepis art. 822 § 1 k.c., który stwarza po stronie ubezpieczyciela obowiązek zapłacenia określonego w umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej odszkodowania za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej, wobec której odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie z § 2 wymienionego przepisu, umowa obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w niej zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Przesłankami powstania odpowiedzialności odszkodowawczej ubezpieczyciela są zatem: zaistnienie zdarzenia, z którym umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wiąże odpowiedzialność odszkodowawczą ubezpieczającego lub ubezpieczonego (tj. zdarzenie ubezpieczeniowe), szkoda oraz adekwatny związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy szkodą a przedmiotowym zdarzeniem.

Ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) precyzuje, że umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, obejmuje również szkody wyrządzone umyślnie lub w wyniku rażącego niedbalstwa ubezpieczającego lub osób, za które ponosi on odpowiedzialność (art. 9 ust. 1 i 2 ustawy). Umowa ubezpieczenia obejmuje przy tym szkody, które są następstwem zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia (art. 9a ustawy). Zgodnie z art. 34 powołanej ustawy, z ubezpieczenia (...) posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Przepis ust. 2 stanowi nadto, że za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdu mechanicznego uważa się również szkodę powstałą podczas i w związku z 1) wsiadaniem do pojazdu mechanicznego lub wysiadaniem z niego; 2) bezpośrednim załadowywaniem lub rozładowywaniem pojazdu mechanicznego; 3) zatrzymaniem lub postojem pojazdu mechanicznego. Ubezpieczyciel ustala i wypłaca odszkodowanie w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej (art. 36 ustawy).

W rozpoznawanej sprawie zdarzenie ubezpieczeniowe i odpowiedzialność pozwanej z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, a także prawo poszkodowanego do najmu pojazdu zastępczego i okres najmu pozostawały poza sporem. Bezsporna była także legitymacja czynna powódki, która wynika z przelewu wierzytelności zgodnie z art. 509 i n. k.c. Spór sprowadzał się do wysokości stawki dobowej czynszu najmu.

W myśl art. 361 § 2 k.c., w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Szkada jest rozumiana jako utrata lub zmniejszenie aktywów, bądź powstanie lub zwiększenie pasywów osoby poszkodowanej. Przy ustaleniu szkody stosuje się ogólne zasady prawa odszkodowawczego, choć odszkodowanie należne od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej zawsze wypłaca się w pieniądzu. Zasadą jest całkowita kompensata doznanego uszczerbku, wykluczone jest jednak nieuzasadnione wzbogacenie poszkodowanego. Stosownie do art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (adekwatny związek przyczynowy). Normalny związek przyczynowy zachodzi wtedy, gdy w danym układzie stosunków i warunków oraz w zwyczajowym biegu rzeczy, bez zaistnienia szczególnych okoliczności, szkoda jest rezultatem typowym, w zwykłej kolejności rzeczy, a więc nie będącym rezultatem jakiegoś zupełnie wyjątkowego zbiegu okoliczności.

Mając na względzie powyższe, stwierdzić trzeba, że wypożyczenie samochodu zastępczego pozostawało w normalnym związku przyczynowym ze szkodą. Jednakże odpowiedzialność pozwanej jest ograniczona jedynie do obiektywnie koniecznych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów związanych z wyrównaniem szkody powstałej w majątku poszkodowanych. Dlatego też ustalając wysokość szkody związanej z najmem samochodu zastępczego, pod uwagę należało wziąć co do zasady przeciętny koszt najmu pojazdu odpowiadającego klasą pojazdowi najętemu oraz – w okolicznościach sprawy – bezsporny okres najmu pojazdu zastępczego, przeznaczony na czynności związane z likwidacją szkody w postaci uszkodzenia pojazdu.

Odnosnie do wysokości stawki czynszu podkreślić należało, że pozwana wykazała, że oferowała poszkodowanemu zorganizowanie najmu pojazdu zastępczego, informując jednocześnie o weryfikacji stawki najmu, w przypadku nieskorzystania z tej oferty, do kwoty 200 zł brutto za dzień. Poszkodowany nie skorzystał z tej oferty z powodu, który nie można uznać za uzasadniony. Zdecydował się bowiem na najem od powódki, a nie na zorganizowanie najmu przez pozwaną, powołując się na drobne niedogodności. Poszkodowany wyjaśnił, że oddając pojazd do naprawy mógł od razu odebrać od powódki pojazd zastępczy z terenu warsztatu, bez konieczności wykonywania jakichkolwiek telefonów i uzgadniania terminu najmu z przedstawicielem wypożyczalni współpracującej z pozwaną. Powody, dla których poszkodowany wybrał ponad dwukrotnie droższą ofertę powódki, należało zatem uznać za niewystarczające, a poszkodowany miał obowiązek współdziałania z pozwaną w procesie likwidacji szkody i minimalizacji jej zakresu. Zwrócić należy przy tym uwagę, że poszkodowany znalazł czas na korespondencję mailową w dniu 25 lipca 2018 r. (dzień po rozpoczęciu najmu), kiedy to zwrócił się do pozwanej o przesłanie informacji w sprawie najmu pojazdu zastępczego. Nadto, trzeba mieć na uwadze, że między zdarzeniem i poinformowaniem poszkodowanego przez pozwaną o możliwości zorganizowania najmu pojazdu zastępczego i akceptowanej stawce, a wynajęciem pojazdu od powódki minęły 3 tygodnie. Był to okres wystarczający na to, żeby poszkodowany skontaktował się ze współpracującą z pozwaną wypożyczalnią i uzgodnił termin oraz miejsce odbioru pojazdu zastępczego dla siebie najdogodniejsze. Brak było przy tym jakichkolwiek przeciwwskazań, żeby odbiór pojazdu zastępczego zorganizowanego przez pozwaną odbył się od razu po oddaniu pojazdu do naprawy bezpośrednio przy warsztacie naprawczym – tak samo jak w przypadku najmu pojazdu od powódki. Pozostałe szczegółowe warunki najmu nie miały dla poszkodowanego znaczenia. Wobec tak ustalonych okoliczności sprawy pozwana nie powinna ponosić kosztów najmu pojazdu zastępczego przekraczających zaoferowaną stawkę, ponieważ koszty te nie były celowe i ekonomicznie uzasadnione (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 r., III CZP 20/17).

Zasadne odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego wynosiło zatem 3 000 zł (= 15 dni x 200 zł/dzień). Pozwana wypłaciła w toku postępowania likwidacyjnego wymienioną kwotę, zatem powódka nie była uprawniona do dochodzenia dalszego odszkodowania.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd oddalił powództwo.

O kosztach rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy. Powódka przegrała spór, zatem winna zwrócić pozwanej poniesione przez nią koszty procesu, tj. 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 900 zł wynagrodzenia pełnomocnika (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych), łącznie 917 zł.